

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **M., a. s.**, so sídlom P., IČO: X., právne zastúpeného: Č. s.r.o., advokátska kancelária so sídlom T., IČO: X., proti odporcovi: **P., a. s.**, so sídlom D., IČO: X., právne zastúpenému JUDr. M., advokátom, Z., **v konaní nariadenie predbežného opatrenia**, na dovolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18. júla 2013 č. k. 3Cob/124/2013-415, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18. júla 2013 č. k. 3Cob/124/2013-415 **o d m i e t a**.

Návrh navrhovateľa na pristúpenie účastníkov do konania na strane odporcu **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi náhradu trov dovolacieho konania v sume 67,88 eur na účet právneho zástupcu odporcu vedený v T., a. s., č. ú.: X..

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd S. uznesením zo dňa 05. apríla 2013 č. k. 15Cb/61/2012-308:

I. uložil odporcovi povinnosť zdržať sa akýchkoľvek úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva zriadeného v prospech odporcu na nasledovných nehnuteľnostiach vo vlastníctve navrhovateľa, a to na:

nehnuteľnostiach v spoluvlastníckom podiele 1/1:

- pozemok registra „C“ s parc. č. 3651/1 o výmere 1099 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,
- pozemok registra „C“ s parc. č. 3651/2 o výmere 806 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,
- stavba, druh stavby 1, popis stavby Sušiareň mlieka, so súpisným číslom 2081, postavená na pozemku registra „C“ s parc. č. 3651/1. o výmere 1 099 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,
- stavba, druh stavby 1, popis stavby výrobná hala, so súpisným číslom 2081, postavená na pozemku registra „C“ s parc. č. 3651/2, o výmere 806 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, evidovaných na liste vlastníctva číslo X., vedenom Katastrálnym úradom v S., pre katastrálne územie S., na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 021/06/550088/A/002 zo dňa 27. júna 2008, podľa ktorej bol vklad záložného práva do katastra nehnuteľností povolený pod V 2019/2008 zo dňa 11. septembra 2008, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

II. uložil odporcovi povinnosť zdržať sa akýchkoľvek úkonov smerujúcich k výkonu záložných práv, pôvodne zabezpečujúcich Zmluvu o úvere č. 023/05/550088 zo dňa 28. novembra 2005 a Zmluvu o úvere č. 021/06/550088 zo dňa 31. októbra 2006, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

III. zakázal odporcovi konať v mene navrhovateľa ako aj vykonávať akékoľvek úkony smerujúce k zmene vlastníctva vyššie uvedených nehnuteľností, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

IV. uložil odporcovi povinnosť zdržať sa akýchkoľvek úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva zaregistrovaného v Notárskom registri centrálnych záložných práv pod č. 17289/2005 dňa 29. novembra 2005, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

V. uložil odporcovi povinnosť zdržať sa akýchkoľvek úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva zaregistrovaného v Notárskom registri centrálnych záložných práv pod č. 21546 2006 dňa 31. októbra 2006, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

VI. zakázal odporcovi prijímať akékoľvek plnenia (inkasá) od dlžníkov navrhovateľa uhrádzaných na základe jednotlivých zmlúv o nájme s následnou možnosťou kúpy prenajatej veci, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

VII. uložil odporcovi povinnosť zdržať sa akýchkoľvek úkonov smerujúcich k uplatneniu nárokov ako oprávneného z Notárskej zápisnice napísanou notárkou JUDr. A., so sídlom Notárskeho úradu L., dňa 28. novembra 2005, pod č. N 220/2005, Nz 57697/2005. NCRIs 57120/2005 a z Notárskej zápisnice napísanou notárkou JUDr. A., so sídlom Notárskeho úradu L., dňa 31. októbra 2006 pod č. N 271/2006, Nz 42977/2006, NCRIs 42834/2006, a to najmä podania návrhu na vykonanie exekúcie, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

Súd prvého stupňa zároveň uložil navrhovateľovi, aby v lehote do 30 dní od doručenia tohto predbežného opatrenia podal návrh na začatie konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ návrhom spolu s rozšíreným návrhom na vydanie predbežného opatrenia žiadal, aby súd predbežným opatrením uložil žalovanému zdržať sa akýchkoľvek úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva zriadeného v prospech žalovaného na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalobcu uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia, čo odôvodnil tým, že dňa 28.11.2005 uzavrel s odporcom Zmluvu o úvere č. 023/05/550088 v znení jej neskorších dodatkov (ďalej len prvá Zmluva o úvere) a dňa 31.10.2006 uzavrel so žalovaným Zmluvu o úvere č. 021/06/550088 v znení neskorších dodatkov (v poradí druhá Zmluva o úvere). V zmysle prvej Zmluvy o úvere sa odporca zaviazal poskytnúť navrhovateľovi úver vo výške 459 850 000,00 Sk a v zmysle druhej Zmluvy sa zaviazal poskytnúť odporcovi úver vo výške 130 000 000,00 Sk. Na zabezpečenie oboch úverových zmlúv v nadväznosti uzavreli viaceré zabezpečovacie zmluvy, najmä Zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam, Dohodu o vydaní a vyplnení blanco zmenky, Záložné zmluvy k jednotlivým nehnuteľnostiam, ktoré tvorili

po poskytnutí jednotlivých tranží úverov predmety financovania prostredníctvom leasingu poskytnutého navrhovateľom tretím osobám. Taktiež za účelom zabezpečenia úverových pohľadávok odporcu z prvej úverovej zmluvy bola spísaná notárkou JUDr. A. Notárska zápisnica N 220/2005, Nz 57697/2005, NCRI 57120/2005 zo dňa 28. novembra 2005 a na zabezpečenie úverových pohľadávok z druhej úverovej zmluvy spísanej touto notárkou Notárska zápisnica č. N 271/2006, Nz 42977/2006, NCRI 42834/2006 zo dňa 21. októbra 2006. Podľa navrhovateľa, odporca v rozpore s obidvoma úverovými zmluvami neposkytol od 22. januára 2009 žiadne finančné prostriedky na financovanie jednotlivých leasingových prípadov, čím navrhovateľovi spôsobil škodu vo výške 11 692 820,00 eur.

Súd prvého stupňa vec právnej posúdil podľa ust. § 74 ods. 1, § 75 ods. 2 § 76 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a dospel k záveru, že návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je potrebné vyhovieť a keďže sa súd prvého stupňa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi uvedenými v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 4 O. s. p., ďalšie dôvody rozhodnutia už neuvádzal. Zároveň súd prvého stupňa citujúc ust. § 76 ods. 3 O. s. p. uložil navrhovateľovi podať návrh na začatie konania v lehote 30 dní od doručenia predbežného opatrenia s poukazom na to, že v prípade, že návrh na začatie konania nebude v stanovenej lehote podaný na súde, potom zo zákona podľa § 77 ods. 1 písm. a/ O. s. p. zároveň zanikne aj nariadené predbežné opatrenie.

Záverom prvostupňový súd poukázal na to, že Okresný súd Žiar nad Hronom na návrh navrhovateľa nariadil predbežné opatrenie uznesením č. k. 6C/211/2012-39 zo dňa 28. novembra 2012 a uložil odporcovi povinnosť zdržať sa akýchkoľvek úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva zriadeného v prospech odporcu na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. X. vedenom Katastrálnym úradom v S., pre katastrálne územie S.. Na základe vyššie uvedeného rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom, Okresný súd S. konanie o návrhu navrhovateľa tiež doručenému tunajšiemu súdu zastavil z dôvodu už rozhodnutej veci, proti ktorému zastavujúcemu uzneseniu sa navrhovateľ odvolal a trval na tom, že príslušným na nariadenie predbežného opatrenia o zákaze nakladania s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. X. kat. územie S. je Okresný súd S.. Krajský súd v Košiciach uznesením č. 3Cob/40/2013-303 zo dňa 18. marca 2013 zrušil uznesenie Okresného súdu S. č. k. 15Cb/61/2012-145 zo dňa 17. decembra 2012 a vrátil príslušnému súdu na ďalšie konanie a to podľa názoru príslušného súdu s poučením, že príslušný súd je povinný nariadiť

predbežné opatrenie o zákaze nakladania s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. X. kat. územie S.

Na odvolanie odporcu Krajský súd v Košiciach napadnutým rozhodnutím zo dňa 18. júla 2013 č. k. 3Cob/124/2013-415 zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a konanie zastavil s tým, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania vo výške 33,00 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uviedol, že najprv skúmal vznesenú námietku „res iudicata“, t. j. právoplatne rozhodnutej veci a z obsahu spisu, vrátane pripojeného uznesenia Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 30. novembra 2012 č. k. 11Cb/116/2012-223, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22. decembra 2012 zistil, že v tej istej veci, medzi tými istými účastníkmi, o tých istých nehnuteľnostiach bolo rozhodnuté týmto uznesením tak, že Okresný súd Dunajská Streda návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, pretože dospel k záveru, že navrhované predbežné opatrenie by bolo zrejme neprimeraným zásahom do práv odporcu a navrhovateľ dostatočne nepreukázal zánik záložného práva a súd nemal za preukázanú osvedčenosť nároku navrhovateľa vo veci, teda ním tvrdený zánik záložného práva vzniknutého na základe záložných zmlúv k predmetným nehnuteľnostiam. Z obsahu odôvodnenia tohto uznesenia zároveň vyplýva, že navrhované predbežné opatrenie, o ktorom Okresný súd Dunajská Streda rozhodol sa týkalo aj nehnuteľností zapísaných na LV č. X., vedenom Katastrálnym úradom v Košiciach, Správa katastra S., okres S., obec S. pre katastrálne územie S. na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 021/06/550088/A/002 zo dňa 27. júna 2008, podľa ktorej bol vklad záložného práva do katastra nehnuteľností povolený pod V 2019/2008 zo dňa 11. septembra 2008 a ktoré sa týkalo pozemku registra „C“ s parc. č. 3651/1 o výmere 1099 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria; pozemok registra „C“ s parc. č. 3651/2 o výmere 806 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria; stavba, druh stavby 1, popis stavby sušiareň mlieka, so súpisným číslom 2081, postavená na pozemku registra „C“ s parc. č. 3651/1, o výmere 1099 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria; stavba, druh stavby 1, popis stavby výrobná hala, so súpisným číslom 2081, postavená na pozemku registra „C“ s parc. č. 3651/2, o výmere 806 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria (uvedená skutočnosť vyplýva z odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 11Cb/116/2012-223 zo dňa 30. novembra 2012 str. 7 odôvodnenia tohto uznesenia). Ďalej odvolací súd zistil, že Okresný súd Dunajská Streda týmto uznesením zamietol návrh navrhovateľa v totožnom výroku ako je II, III, IV, V, VI a VII výrok napadnutého uznesenia

Okresného súdu S. č. k. 15Cb/61/2012-308 zo dňa 05. apríla 2013. Z uvedeného podľa odvolacieho súdu možno vyvodit' záver, že ide o nariadené predbežné opatrenie týkajúce sa tých istých účastníkov konania na základe toho istého skutkového stavu vo vzťahu k tým istým nehnuteľnostiam a k tým istým výrokom napadnutého uznesenia (II, III, IV, V, VI a VII), o ktorom bolo už prv rozhodnuté Okresným súdom Dunajská Streda uznesením zo dňa 30. novembra 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22. decembra 2012, teda skôr ako o tom istom návrhu rozhodol Okresný súd S. napadnutým uznesením zo dňa 05. apríla 2013.

Odvolací súd poukázal na ust. § 103, § 104 ods. 1 a § 159 ods. 3 O. s. p. a dospel k záveru, že skoršie rozhodnutie Okresného súdu Dunajská Streda o tej istej veci, medzi tými istými účastníkmi, teda zakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci, čo je neodstrániteľný nedostatok podmienky pre ďalšie vedenie tohto konania, a preto odvolací súd toto konanie zastavil a súčasne zrušil nedôvodné vydané uznesenie Okresného súdu S., ktoré bolo vydané už v čase, keď o tej istej veci právoplatne rozhodol Okresný súd Dunajská Streda. Odvolací súd zároveň dodal, že ak by aj o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhodol miestne nepríslušný súd, nie je dôvod pre nerešpektovanie a záväznosť rozhodnutia miestne nepríslušného súdu a nie je to ani dôvod pre zrušenie tohto uznesenia Okresného súdu Dunajská Streda podľa § 221 ods. 1 písm. g/ O. s. p. pre nesprávne obsadenie súdu. Výrok o trovách konania sa zakladá podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie z toho dôvodu, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 237 písm. f/ O. s. p., pretože postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, tým že súd nesprávne posúdil prekážku res iudicata, prekážku litispendencie a nevysporiadal sa s jeho námietkami.

Dovolateľ uviedol, že v konaní na Okresnom súde Dunajská streda pod sp. zn. 11Cb/116/2012 vôbec nebola zohľadnená prekážka, resp. vada konania v podobe prekážky litispendencie, ktorá podľa dovolateľa bránila tomuto súdu rozhodnúť, pretože návrh dovolateľa na nariadenie predbežného opatrenia bol na Okresný súd Liptovský Mikuláš doručený skôr ako na Okresný súd Dunajská Streda. Vzniku prekážky res iudicata pri uznesení Okresného súdu Dunajská Streda bráni i skutočnosť, že Okresný súd Dunajská Streda sa nevysporiadal s rozšírením návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, t. j. podľa navrhovateľa mu uvedený súd odňal možnosť konať pred súdom tým, že uznesenie

Okresného súdu Dunajská Streda nadobudlo dňa 22. decembra 2012 právoplatnosť bez toho, aby bolo rozhodnuté aj o rozšírení návrhu na základe podania navrhovateľa zo dňa 30. novembra 2012. Keďže Okresný súd Liptovský Mikuláš rozhodoval i o rozšírenom návrhu, nemohla podľa dovolateľa vzniknúť prekážka res iudicata.

Vzhľadom na skutočnosť, že uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda bolo z dôvodu prekážky litispendencie, ktorú Okresný súd Dunajská Streda podľa dovolateľa protiprávne ignoroval, nezákonné, nemôže byť z neho odvodzované zákonné právo, pretože podľa dovolateľa z nepráva nemôže vzniknúť právo. Podľa dovolateľa je taktiež zrejmé, že ust. § 159 ods. 3 O. s. p. sa primárne aplikuje na novo začaté konania, nie na konania, ktoré boli začaté v ten istý deň, preto je potrebné najprv posúdiť otázku možného vzniku prekážky litispendencie.

Dovolateľ v podanom dovolaní poukázal aj na názor Krajského súdu v Trnave (uznesenie zo dňa 07. júna 2013 č. k. 21Cob/101/2013-834), podľa ktorého názoru skúmanie niektorých podmienok konania nie je v konaní o nariadení predbežného opatrenia vôbec dôležité. V opačnom prípade by ukončenie iného konania vo veci samej, v ktorom predbežné opatrenie tvoriace prekážku jeho nariadenia v tomto konaní bolo nariadené, malo za následok zánik predbežného opatrenia, a tým aj stratu jeho zabezpečovacej funkcie pre konanie naďalej prebiehajúce.

Záverom dovolania dovolateľ uviedol, že Krajský súd v Košiciach sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nezaoberal jeho námietkami uvedenými v podaní zo dňa 23. mája 2013, ktorými reagoval na vzťah prekážky res iudicata a litispendencie. Týmto je napadnuté rozhodnutie podľa dovolateľa nedostatočne odôvodnené.

Po uplynutí lehoty na podanie dovolania dovolateľ doplnil svoje dovolanie tým, že v prejednávacom prípade ide o paralelne podané návrhy, čím je postup podľa § 159 ods. 3 O. s. p. vylúčený. Prekážka litispendencie je však podľa dovolateľa rovnocennou prekážkou ako res iudicata, čím predmetné uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda bráni tomu, aby sa z tohto uznesenia odvodzovali účinky res iudicata. Ďalej týmto podaním navrhol dovolateľ pristúpenie nových účastníkov na strane odporcu, z ktorého dôvodu nie je možné hovoriť

v danom prípade o totožnosti subjektov, ktorá by vytvárala prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

Odporca vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že podľa jeho názoru postupom odvolacieho súdu nebola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom a nie sú dané ani dôvody dovolania.

Odporca zdôraznil, že prekážka právoplatne rozhodnutej veci je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, ktorú je súd povinný *ex officio* skúmať v každom štádiu konania. V predmetnej veci existuje takáto prekážka založená uznesením Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 30. novembra 2012 č. k. 11Cb/116/2012-223, ktoré nadobudlo právoplatnosť 22. decembra 2012. Právoplatnosťou tohto uznesenia boli podľa odporcu zhojené aj prípadné vady konania, ktoré predchádzali vydaniu tohto uznesenia. Odporca v tejto súvislosti poukázal na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v skutkovo totožnej veci vyjadrený v uznesení zo dňa 25. júla 2013 sp. zn. 3Obdo/39/2013.

Vo vyjadrení odporca ďalej uviedol, že rozšírený návrh navrhovateľa bol Okresnému súdu Dunajská Streda doručený neskôr ako tento súd vydal predmetné uznesenie s tým, že k zmene návrhu môže dôjsť kedykoľvek za konania, dokiaľ nebolo vyhlásené (vydané) rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Vzhľadom na uvedené Okresný súd Dunajská Streda nemohol na rozšírenie návrhu prihliadnuť, pričom aj tento prípadný nedostatok konania bol podľa odporcu zhojený právoplatnosťou predmetného uznesenia. Odporca zdôraznil, že uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 30. novembra 2012 č. k. 11Cb/116/2012-223 nebolo zrušené ako nezákonné, a preto je podľa § 159 ods. 2 O. s. p. záväzné pre účastníkov konania a pre všetky orgány s tým, že ust. § 159 ods. 3 O. s. p. sa primárne aplikuje na novo začaté konania a nie na konania, ktoré boli začaté v ten istý deň. Odporca zároveň uviedol, že právny názor Krajského súdu v Trnave v uznesení zo dňa 07. júna 2013 č. k. 21Cob/101/2013-834, na ktoré uznesenie poukázal navrhovateľ, je v rozpore so stanoviskom občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a preto nie je možné naň prihliadať.

Na základe vyššie uvedených skutočností odporca žiada, aby dovolací súd dovolanie navrhovateľa zamietol s tým, že navrhovateľa zaviazne zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 275,33 eur na účet právneho zástupcu odporcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 241 ods. 1 O. s. p.) bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne menovaných v ust. § 237 písm. a/ až g/ a v prípadoch uvedených v ust. § 239.

Dovolaním z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo na povahu predmetu konania. Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je daná tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z väd uvedených v tomto ustanovení. Dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je v tomto prípade prípustné iba vtedy, ak touto vadou rozhodnutie skutočne trpí, t. j., ak sa stali skutočnosťami, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila sa v rozhodnutí (postupe) odvolacieho súdu.

Podľa ust. § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

K tomu či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale z úradnej povinnosti (§ 242 O. s. p.). V prípade, že dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal. Dovolací súd postupuje rovnako i v prípade, že dovolanie nie je v zmysle ust. § 238 a § 239 O. s. p. prípustné.

Ďalej prípustnosť dovolania proti uzneseniu upravuje ust § 239 O. s. p.

Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ na zaujatie stanoviska). Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach, týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V prejednávanvej veci dovolanie nie je prípustné z dôvodov uvedených v ustanovení § 239 ods. 3 O. s. p., keďže dovolaním bolo napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým

bolo zrušené uznesenie súdu prvého stupňa ohľadom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Dovolací súd sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa ust. § 239 O. s. p., ale (aj so zreteľom na obsah dovolania) sa zaoberal tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v ust. § 237 O. s. p.

Dovolateľ vady konania v zmysle ust. § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. v dovolaní nenamietal a v dovolacom konaní vady tejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť tohto opravného prostriedku, preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, čo zakladá dovolací dôvod podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Vadou konania podľa uvedeného zákonného ustanovenia je taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p. odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Napríklad môže ísť o právo predniesť (doplniť) svoje návrhy, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. O procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. ide aj vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva.

Dovolateľ odňatie možnosti konať pred súdom vidí v tom, že odvolací súd nesprávne posúdil prekážku res iudicata, prekážku litispendencie a nevysporiadal sa jeho námietkami uvedenými v odvolaní.

K dovolateľom namietaným dôvodom treba uviesť, že prekážka rozsúdenej veci (*rei iudicatae* podľa § 159 ods. 3 O. s. p.) patrí k procesným podmienkam konania a jej existencia v každom štádiu konania vedie k zastaveniu konania. Jej podstata spočíva v tom, že právoplatný rozsudok predstavuje vec rozsúdenú, v ktorom prípade sa vylučuje možnosť totožnú vec znova prejednať a o nej rozhodnúť. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z akých už bol pôvodne uplatnený (t. j. ak vyplýva z rovnakého skutku). O totožnosť účastníkov ide najmä vtedy, ak v novom konaní ide o ten istý nárok medzi tými istými účastníkmi. Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania, či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie.

Ustanovenie § 83 O. s. p. vyjadruje prekážku súdneho konania (*litispendencia*), ktorá zabraňuje, aby na súde prebiehalo iné súdne konanie v tej istej veci. Táto prekážka vzniká (je daná), ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania, rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo.

Je totiž v záujme právnej istoty účastníkov konania nevyhnutne predísť tomu, aby to isté predbežné opatrenie mohlo byť nariadené - za nezmenených okolností - nariadené niekoľkokrát alebo, aby o rovnakom návrhu mohli byť vydané rozdielne rozhodnutia. Práve tento účel naplňajú v konaní negatívne procesné podmienky prekážka začatej veci (§ 83 O. s. p.) a prekážka právoplatne rozhodnutej veci (§ 159 ods. 3 O. s. p.)

Odvolací súd napadnutým uznesením zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa s tým, že konanie následne zastavil, a to z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci, a to uznesením Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 30. novembra 2012 č. k. 11Cb/116/2012-223, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22. decembra 2012, čo je neodstrániteľný nedostatok podmienky pre ďalšie vedenie tohto konania.

Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti postupoval v zmysle platných procesných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, na ktoré konkrétne ustanovenia zákona odvolací súd odkazoval a citoval ich a umožňoval navrhovateľovi zúčastniť sa na všetkých úkonoch odvolacieho súdu. V danej veci nebol dovolacím súdom zistený taký postup odvolacieho súdu, ktorého následkom by bolo poškodenie práv účastníka konania, resp. bránenie účastníkovi konať v zmysle zákona v odvolacom konaní.

Postup odvolacieho konania v odvolacom konaní zavŕšený vynesением uznesenia, jeho písomným vypracovaním a obsahom zodpovedá zákonnej úprave Občianskeho súdneho poriadku a obsahovo spĺňa ust. § 167, § 157 ods. 2 v spojení s ust. § 211 ods. 2 O. s. p.

Postupom odvolacieho súdu nebola odňatá možnosť konať navrhovateľovi pred súdom a preto v danej veci nebola splnená podmienka prípustnosti podania dovolania podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ dovolaním napadol také uznesenie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a preto dovolací súd dovolanie navrhovateľa podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 4 prvá veta O. s. p. odmietol.

Navrhovateľ podaním zo 04. októbra 2013 navrhol, aby dovolací súd uznesením pripustil vstup spoločnosti O. s. r. o ako odporcu 2/ a spoločnosti I., a. s. ako odporcu 3/ do dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky proti odporcovi 1/ P., a. s. Tento návrh navrhovateľ dôvodil tým, že postúpením pohľadávky z Druhej zmluvy o úvere z odporcu na spoločnosť O. s. r. o. došlo aj k čiastočnému prechodu práv a povinností tvoriacich predmet konania o nariadení predbežného opatrenia, čo podľa navrhovateľa zakladá dôvod na zmenu účasti na strane odporcu.

Podľa ust. § 92 ods. 1 O. s. p. na návrh účastníka môže súd pripustiť, aby do konania vstúpil ďalší účastník. Súhlas toho, kto má takto do konania vstúpiť, je potrebný, ak má vystupovať na strane navrhovateľa.

Podľa § 92 ods. 2 O. s. p. ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže

navrhovateľ alebo ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli, navrhnúť, aby do konania na miesto doterajšieho účastníka vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

Podľa § 92 ods. 3 O. s. p. súd vyhovie návrhu, ak sa preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť uvedená v odseku 2, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto navrhovateľa; súhlas odporcu alebo toho, kto má vstúpiť na jeho miesto, sa nevyžaduje. Právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované.

Podľa ust. § 92 ods. 4 O. s. p. za súhlasu účastníkov môže súd pripustiť, aby navrhovateľ alebo odporca z konania vystúpil a aby na jeho miesto vstúpil niekto iný. Ak má byť takto zamenený navrhovateľ, treba, aby s tým súhlasil i ten, kto má na jeho miesto vstúpiť.

Keďže navrhovateľ návrh na pristúpenie vyššie uvedených spoločností okrem iného dôvodil postúpením pohľadávky, dovolací súd zdôrazňuje, že ustanovenie § 92 ods. 2 a 3 O. s. p. upravuje zmenu účastníkov v dôsledku singulárnej sukcesie, pričom jednou z podmienok pre vyhlásenie uznesenia o tejto zmene je, že došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá prevod práv a povinností. Ohľadom tejto skutočnosti predložil navrhovateľ listinu z 05. septembra 2013, ktorá je označená ako Oznámenie o postúpení pohľadávky. Z predmetného oznámenia však nie je zrejmé, v akej časti došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu na postupníka, pričom navrhovateľ k svojmu návrhu nepriložil žiadne iné relevantné dôkazy, a preto nesplnil podmienky, ktoré predpokladá ust. § 92 ods. 2 a 3 O. s. p. Dovolací súd posúdil návrh navrhovateľa aj v zmysle jeho návrhu podľa § 92 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého ustanovenia je formulovaný aj navrhovaný petit o rozhodnutí o pripustení vstupu spoločnosti O. s. r. o ako odporcu 2/ a spoločnosti I., a. s. ako odporcu 3/ do dovolacieho konania. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na ust. § 243c O. s. p., podľa ktorého pre konanie na dovolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa, pokiaľ nie je ustanovené niečo iné; ustanovenia § 92 ods. 1 a 4 a § 95 však pre konanie na dovolacom súde neplatia.

Ustanovenie citovaného § 243c O. s. p. výslovne vylučuje možnosť zámény alebo pristúpenia ďalších účastníkov do dovolacieho konania. Z tohto dôvodu dovolací súd návrh navrhovateľa na pristúpenie ďalších účastníkov popri odporcovi 1/ do dovolacieho konania zamietol.

V dovolacom konaní úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu rov dovolacieho konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.). Z uplatnenej náhrady trov konania odporcom dovolací súd priznal odporcovi náhradu trov dovolacieho konania za jeden úkon právnej služby v dovolacom konaní – vyjadrenie k dovolaniu navrhovateľa zo dňa 14. 10. 2013 vo výške 67,88 eur (60,07 eur + 7,81 eur režijný paušál) v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ v spojení s ust. § 1 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších zmien.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 25. februára 2014

JUDr. Beáta Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová